

ಸುಧಾಮೂರ್ತಿ

ನಿರಂಜನ ಸಿರಿವಂತನಲ್ಲ , ಬಹಳ ವಿದ್ಯಾವಂತನೂ ಅಲ್ಲ , ಆದರೆ ತುಂಬಾ ಜಾಣ. ಒಂದು ದಿನ ಆತ ಬೇರೆ ಉರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಸಿಕ್ಕ. ಆತನ ಮುಖಿ ಕಂಡಿತ್ತು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕುದುರೆ ಬಾಲ ಮಾತ್ರವಿದ್ದಿತ್ತು.

“ಯಾಕೋ ಸಿದ್ದಪ್ಪ ?” ಎಂದ ನಿರಂಜನ.

“ನನ್ನ ಕುದುರೆ ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಹೋಯಿತು. ಅದರ ಶವವನ್ನು ನರಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದೆ. ಅದರ ಬಾಲ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ” ಎಂದು ದುಃಖಿಸಿದ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.

ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಬಡವ ಇನ್ನೊಂದು ಕುದುರೆ ತರುವುದು ಕಷ್ಟವೇ.

ಆದಕ್ಕೆ ನಿರಂಜನ, ಸಿದ್ದಪ್ಪ ನೀನು ಬಾಲ ಮಾತ್ರ ಕೊಡು. ನಾನು ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕುದುರೆಯೊಂದನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದ.

“ಬಾಲದಿಂದ ಕುದುರೆ ಬರುತ್ತದಾ ?” ಎಂದ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.

“ಅದರ ಯೋಚನೆ ನಿನಗೇಕೆ ? ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟರೆ ಆಯಿತಲ್ಲ” ಎಂದು ನಿರಂಜನ ಬಾಲ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೋರಟ.

ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊಲದ ಬಿಲ ಕಂಡುಬಂತು. ನಿರಂಜನ ಆ ಬಿಲದಲ್ಲಿ ಬಾಲಶಾರಿಸಿ ದಾರಿಹೋಕರಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತ.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದುರಾಸೆ ಸಿರಿವಂತ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಬಂದ. ಕುದುರೆಯ ಖರಪುಟದ ಸದ್ದು ಕೇಳಿದ ಶಕ್ಳಣ ನಿರಂಜನ ಕುದುರೆ ಬಾಲ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಕುಳಿತ.

“ನೀನು ಯಾರು ? ಇದೇನು ಕುದುರೆ ಬಾಲ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದೀರೆ ? ಎಂದ ಆ ಕುದುರೆ ಸವಾರ.

“ನಾನು ಕುದುರೆ ಮೇಯಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೆ. ಆ ಬಿಲದ ಕೆಳಗೆ ನಿಧಿ ಇದೆಯಂತೆ. ನನ್ನ ಕುದುರೆ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಯಳ್ಳಿದ್ದು. ಎಲ್ಲಿಯೇ ನಿಧಿ ಇದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಜ್ಞಾನ ಅದಕ್ಕಿಂತೆ. ಆದು ಈ ಬಿಲದ ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನೂ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟೆ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆದು ಬಿಲದ ಒಳಗೆ ನುಸ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಾಲ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೇನು ನಿಧಿ ಸಿಕ್ಕಿರಬಹುದು, ನಾನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ತರಬೇಕು ಎಂದ ನಿರಂಜನ.

ಕುದುರೆ ಸವಾರನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಸೆ ಚಿಗುರೆಗೊಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನಿರಂಜನ ನಿಧಿ ತುಂಬಾ ಇರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನ ಬಳಿ ಚೀಲವೂ ಇಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಚೀಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಕುದುರೆ ಸವಾರ “ಈ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಶೋಽಿದೆ, ನೀನು ನನ್ನ ಕುದುರೆಯೇರಿ ಉರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎರಡು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಚೀಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಅಷ್ಟರವರೆಗೆ ನಾನು ಕುದುರೆಯ ಬಾಲ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

ಕುದುರೆ ಸವಾರನ ಕುದುರೆ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿತ್ತು.

ಅದಕ್ಕೆ ನಿರಂಜನ, “ನಾನು ಉರೋಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಲು ಇನ್ನೊಂದರ್ಥ ಗಂಟೆಯಾಬಹುದೇನೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನೀವು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಈ ಬಾಲ ಹಿಡಿದಿರಿ” ಎಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಏರಿ ಶಕ್ಳಣದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದ.

“ಅಯೋಂ ಪೆದ್ದ. ನನ್ನ ಮಾತು ನಂಬಿ ಚೀಲ ತರಲು ಉರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಉರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಲು ಎರಡು ಗಂಟೆಯೇ ಬೇಕು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಧಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಈ ಕುದುರೆ ಏರಿ ಹೋಗಿರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದುಕೊಂಡ ಕುದುರೆ ಸವಾರ.

ಆರ್ಥ ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಕುದುರೆಯೂ ಬರಲಿಲ್ಲ ನಿರಂಜನನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕುದುರೆ ಸವಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೇ ಕುದುರೆಯ ಬಾಲವನ್ನು ಎಳೆದ. ಅವನು ಎಳೆದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದ. ಬಾಲ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿತು. ಬಿಲದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆ ಬಿಡಿ, ಮೊಲ ಸಹಿತ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾದ.

ಇತ್ತು ನಿರಂಜನನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸಿದ್ದಪ್ಪನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಕುದುರೆ ಸವಾರನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಕೂಡಲೇ ನಿರಂಜನನು “ಏ ಕುದುರೆ ಸವಾರಾ ನೀನು ನಿಧಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಬಂದಿ? ಸತ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ರಾಜನಿಗೆ ದೂರು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಗುಡುಗಿದನು. ಹೆದರಿದ ಕುದುರೆ ಸವಾರ ಕುದುರೆ ಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿ ಉಳಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದನು.

ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥ :

ಶವ - ಹೆಣ; **ನಿಧಿ** - ಸಂಪತ್ತು; **ನುಸುಳು** - ನುಗ್ಗು; **ಪೆದ್ದ** - ಮೂರಿರು; **ನಂಬು** - ವಿಶ್ವಾಸವಿಡು; **ರಭಸ** - ವೇಗ; **ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿ** - ದಿಗ್ನಿಮೆ, ಏನೂ ತೋಳದಂತಾಗು.

ಕೃತಿ: 1) ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಸರಿಹೊಂದಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ

‘ಅ’ ಗುಂಪು

- (1) ನಿರಂಜನ
- (2) ಸಿದ್ದಪ್ಪ
- (3) ಕುದುರೆ ಸವಾರ

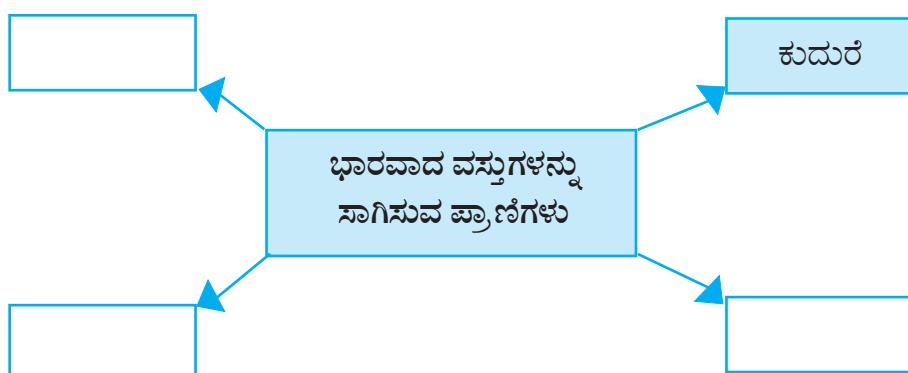
‘ಬ್’ ಗುಂಪು

- (ಅ) ದುರಾಸೆ ಸಿರಿವಂತ
- (ಆ) ತುಂಬಾ ಜಾಣ
- (ಇ) ಒಬ್ಬ ಬಡವ

ಕೃತಿ: 2) ಕೆಳಗಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಯಾರು ಹೇಳಿದರು ?

- 1) “ಯಾಕೋ ಸಿದ್ದಪ್ಪ?”
- 2) “ಬಾಲದಿಂದ ಕುದುರೆ ಬರುತ್ತದಾ?”
- 3) “ನೀನು ಯಾರು? ಇದೇನು ಕುದುರೆ ಬಾಲ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದೀರ್ಯೇ?”
- 4) “ಏ ಕುದುರೆ ಸವಾರಾ, ನೀನು ನಿಧಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಬಂದಿ?”

ಕೃತಿ: 3) ಕೆಳಗಿನ ಜಾಲಾಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಗೊಳಿಸಿರಿ.

ಕ್ಷಮಿ: 4) ಕುದುರೆಯ ಉಪಯೋಗ ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ಕ್ಷಮಿ: 5) ಕೆಳಗಿನ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಉಪಸರ್ಗ/ಯುಕ್ತ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

ಉದಾ.ಚಿತ್ತ -	ವಿಚಿತ್ರ
ಆಶೇ -	
ಯತ್ನ -	
ಯೋಗ -	
ಖ್ಯಾತ -	

ಕ್ಷಮಿ: 6) ಕೆಳಗಿನ ಶಬ್ದಗಳ ಕೊನೆಯ ಅಕ್ಷರದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರತಿ ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಮಾರು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರಿ.

